

РЕШЕНИЕ

№ 14575

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **12367** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Н. В. В. срещу решение № РКС24-ЕВ01-140/1/18.11.2024г. г. на кмета на район „Красно село“ - Столична община.

Твърди се в жалбата, че решението е постановено в противоречие с основополагащи правни норми, неспазване на установената форма, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. С допълнителна молба се уточнява, че оспореното решение е частично „позитивен акт“, тъй като по I, т.1 от заявлението частично се предоставя информацията, а по I, т.2 и т. 3 и поисканите документи в раздел II актът е с негативно съдържание, което обосновава правният интерес от оспорване на решението.

Ответникът – кмет на район „Красно село“ - Столична община, в съпроводително писмо на основание чл. 152, ал. 1 АПК, с което е представил административната преписка по жалбата, изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че на въпросите на заявителя, които представляват обществена информация по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, с решението е даден отговор. За останалите въпроси, както и за предоставянето на документи за трети лица, ответникът сочи, че тъй като са свързани и съставени във връзка с възникнало трудово правоотношение на служители на районната администрация на „Красно село“, представянето им би било незаконосъобразно предвид разпоредбата на чл. 6, пар. 1 от регламент ЕС 2016/679 на ЕП относно защитата при обработването на лични данни. В тази връзка се посочва в становището, че следва да се има

предвид разликата между правомощията и дейността на органа и трудовите правоотношения със служителите в администрацията. По горните съображения според ответника исканата информация, като свързана с начина на изпълнение на трудови задължения на трети лица, е от частен характер, и не е свързана с обичайната дейността на административния орган, поради което същата не следва да се предоставя. Ответникът поддържа също така, че е налице злоупотреба с право от страна на В., като се позовава на многократните подавания на заявления за достъп до обществена информация с цел натоварване на администрацията.

В съдебно заседание ответникът, чрез адв. Х. Г., представя заповед от 09.05.2023 г., с която е прекратен трудовия договор на В. на длъжността заместник-кмет на район „Красно село“, като поддържа, че е налице злоупотреба с право и недобросъвестно упражняване на процесуални права, предвид на това, че след прекратяване на трудовите му правоотношения, жалбоподателят е подал над 225 бр. заявления по ЗДОИ и съответно са образувани над 80 бр. дела с идентичен или сходен предмет. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението на административния орган да бъде потвърдено. Претендира разноски по представен списък по чл. 80 ГПК. Прави възражение за претендираните разноски от насрещната страна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съда административен акт и от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Административното производство е образувано въз основа на подадено от Н. В. В. заявление с рег. № РКС24-ЕВ01-140/04.11.2024 г. до кмета на район „Красно село“ – СО, с което е поискан достъп до обществена информация по следните въпроси:

I 1. Кандидатствали ли са служители на район „Красно село“ – СО за участие като „лични асистенти“ в дейности по изпълнение на държавната политика за подкрепа на хората с увреждания чрез механизъм „лична помощ“ в периода от 28.04.2023г. до настоящия момент и ако „да“ – какъв е техният периодичен ежемесечен и общ годишен брой, колко от тях са мъже и колко жени и какъв е резултатът от тяхното кандидатстване за длъжността?

2. Участвали ли са служители на район „Красно село“ – СО като „лични асистенти“ в дейности по изпълнение на държавната политика за подкрепа на хората с увреждания чрез механизъм „лична помощ“ в периода от 28.04.2023г. до настоящия момент и ако „да“ – какъв е техният периодичен ежемесечен и общ годишен брой, колко от тях са мъже и колко жени, на каква длъжност, въз основа на какви документи, фактически и правни основания са били назначени и какви конкретни дейности, въз основа на какво конкретно възнаграждение, в кой конкретен период са извършвали те?

3. Участвали ли са служители на район „Красно село“ – СО в друг вид дейности, свързани с организацията, отчитането и осъществяването на контрол върху дейности по изпълнение на държавната политика за подкрепа на хора с увреждания чрез механизъм „лична помощ“ в периода от 28.04.2023 г. до настоящия момент и ако „да“ – какъв е техният периодичен ежемесечен и общ годишен брой, колко от тях са мъже и колко жени, на каква длъжност, въз основа на какви документи, фактически и правни основания са били назначени и каква конкретна дейност, въз основа на какво конкретно възнаграждение, в кой конкретен период са извършвали те?

II. Във втората част от заявлението е поискан достъп до цялата законово дължима обществена информация относно поставените по-горе точки по повод евентуалното кандидатстване, назначаване, подготовка, участие, организация, отчитане и осъществяване на контрол върху

дейности по изпълнение на държавната политика за подкрепа на хората с увреждания чрез механизъм „лична помощ“ в периода от 28.04.2023г. до настоящия момент от служители на район „Красно село“ – Столична община.

С обжалваното в настоящото производство решение № РКС24-РИ09-76/19.11.2024 г. на кмета на район „Красно село“ - Столична община по поставения въпрос в т. 1 от раздел I е предоставена исканата информация.

По отношение на останалите въпроси е отказан достъп до исканата информация с мотиви, че поисканата информация попада в ограниченията, визирани в чл. 13, ал. 2 ЗДОИ. За да постанови отказ административният орган е приел, че не са налице условията на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ, тъй като не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Като правно основание в решението е посочена разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДОИ.

Решението е издадено от компетентен орган, в установената форма.

Относно приложението на материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съответно в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая безспорно исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като касае дейности по изпълнение на държавната политика за подкрепа на хората с увреждания чрез механизъм „лична помощ“.

Съдът намира, че с решението е предоставена исканата информация по т. 1 от раздел I, доколкото е посочено, че е кандидатствал един служител на район „Красно село“ – СО за участие като „личен асистент“ в дейности по изпълнение на държавна политика за подкрепа на хората с увреждания, чрез механизъм „лична помощ“, като техният периодичен ежесмесчен и общ годишен брой е 1 служител – жена, поради което е неоснователно възражението в жалбата, че достъпът е непълен и частичен.

За да откаже предоставянето на информация по т. 2 и т. 3 от раздел I и раздел II административният орган е приел, че информацията попада в ограничението на чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, без обаче в решението да са изложени каквито и да е фактически основания в тази връзка, за да се извърши преценка коя хипотеза на чл. 13, ал. 2 ЗДОИ се визира - т. 1 или т. 2. На следващо място като основание за отказ от предоставяне на обществена информация е цитирана разпоредбата на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ, съгласно която достъпът до обществена информация не може да се ограничава при надделяващ обществен интерес. Съгласно § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. Анализът на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ налага извода, че в този случай задълженият субект следва да изложи съображения налице ли е законовото изключение съобразно принципите на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ за надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, в изпълнение на която разпоредба задълженият субект по чл. 3 ЗДОИ е длъжен да изложи съображения за оборване на тази презумпция. Това е така, тъй като преценката налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им

задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

Видно от съдържанието на заявлението исканата информация касае данни за кандидатстването, назначаването, подготовката, участието, организацията, отчитането и осъществяването на контрол върху дейностите по изпълнение на държавната политика за подкрепа на хората с увреждания чрез механизъм „лична помощ“ в периода от 28.04.2023 г. до настоящия момент от служители на район „Красно село“ – Столична община, която информация може да бъде предоставена общо, така че в нея да не се съдържат лични данни на трети лица, какъвто довод се навежда за първи път със становището срещу жалбата. От друга страна дори и да се приеме, че в исканата информация се съдържат лични данни на трети лица, по делото няма доказателства административният орган да е поискал съгласието им и съответно да е получил отказ, за да пристъпи към извършване на преценка за наличието или неналичието на надделяващ обществен интерес. Вместо това органът е отказал предоставянето на информацията, като е направил формална преценка, че не е налице надделяващ обществен интерес с доводи, че с исканата информация не се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. В тази връзка обаче органът не е изложил никакви доводи или съображения, които да обосноват този му извод, а цитирането в решението на определението за „надделяващ обществен интерес“ не дава повече яснота за това. Обстоятелството че информацията касае лични данни, свързани с трудовото правоотношение на служител от районната администрация, само по себе си не изключва тази информация например да е от значение за разкриване на корупция или злоупотреба с власт. Наред с това от решението не става ясно също така, защо не е предоставена информацията по т. 2 и т. 3 от раздел I на заявлението, доколкото в нея не се искат лични данни на служителите на района, а единствено информация за броя на служителите, участвали като „лични асистенти“ или в друг вид дейности чрез механизма „лична помощ“. Информацията, която се изисква по своето естество е сходна с тази по т. 1 от раздел I от заявлението и няма пречка да бъде предоставена, в случаи че е налична такава.

Решението в частта, с която се отказва достъп до обществена информация е немотивирано, изложените допълнително съображения в представените по делото становище и писмена защита, не могат да заместят този пропуск.

Предвид горното съдът намира, че отказът за предоставяне на информация по т. 2, 3 от раздел I и раздел II от заявлението следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката върната на органа – за изпълнение на указанията на съда.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя и на ответника се дължат разноски съобразно уважената/отхвърлената част от жалбата. В случая жалбоподателят не е поискал разноски и съдът не дължи произнасяне за присъждане на такива. Ответникът претендира разноски в размер на 1200 адвокатско възнаграждение, като същото следва да бъде определено в размер на 300 лева съобразно отхвърлената част на жалбата.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РКС24-РИ09-76/19.11.2024 г. на кмета на район „Красно село“ - Столична община в частта, с която се отказва достъп до обществена информация по т. 2 и т. 3 от раздел I и раздел II от заявление с рег. № РКС24-ЕВ01-140/04.11.2024 г.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по т. 2 и т. 3 от раздел I и раздел II от заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. В. срещу решение № РКС24-РИ09-76/19.11.2024 г. на кмета на район „Красно село“ - Столична община в останалата част.

ОСЪЖДА Н. В. В. да заплати на Столична община съдебни разноси в размер на 300 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ: